

ters Interesse, at man ikke behøver at ty til
Anvendelse af Fjernelsesretten og navnlig ikke
til voldsumme Fjernelsesmidler; veed jeg, at
jeg kan tage et Par Karle til Bidner paa, at
et Evin har været inde paa min Mark,
saa behøver jeg ikke at jage efter det med
Gjærdestaver og Stokke for at faae det fanget;
jeg tager simpelthen Bidner derpaa og forlan-
ger saa mine Ufredsbøder af Gieren derfor.
Det er gjennem en sliq Betragtning, at vi ere
komne til at foreslaa det høie Thing, at man,
naar man foretrækker ikke at benytte Optagelses-
retten, skal være berettiget til at fordrø, at
Gieren skal erlægge i Ufredsbøder ligesaa Meget,
som Optagelsespengene vilde have udgjort.

Med §§ 5 og 6, som atter vende tilbage
til Optagelsesretten, har Udvalget i det Hele
taget kunnet samstemme. Man har kun øn-
sket, at Ordet „skriftlig“ i 2den Linie skulde
udgaa. Det er en temmelig vidtgaende
Fordring at stille til en Jordbruger, at han
skal give skriftlig Meddelelse til Gieren, og vi
foreslaa derfor at ombytte det med Ordet
„bevislig“. Til § 6, 1ste Stykke, foreslaa
vi en Omændring af det første Punktum.
Den er, foruden ved enkelte Sprogændringer,
som have stødt Udvalget, navnlig foranlediget
ved den indskudte Sætning: „i hvilket sidste
Fald han hæfter for Bekjendtgjorelsesomkost-
ningerne“. Naar man ser efter, hvilket dette
„sidste Fald“ er, saa vil man se, at det maa
være det Tilfælde, at Gieren ikke indløser og
afhenter Dyret inden 3 Dage, efterat Opta-
gelsen er bekjendtgjort. Det er det „Fald“, i
hvilket han hæfter. Men det har jo vistnok
ikke været Meningen, hvorimod man har villet
sige, at Gieren af Dyret hæfter med Dyret
for Omkostningerne ved Bekjendtgjorelsen, naar
en saadan har fundet Sted. Naar ved Æn-
dringsforslaget under Nr. 4 dette tilføies i §
3 blandt de Udseer, som skal svares, inden
man faar sit Dyr tilbage, kan det undværes
her, og vi foreslaa det derfor ubeladt, hvor-
ved da denne anden Affattelse af første Punk-
tum af 1ste Stykke, i § 6 er bleven foran-
lediget. — Ændringsforslaget under Nr. 17
gaar ud paa at forandre „Politikassen“ til
„Kommunens Kasse“; der staar i Paragra-
phen, at Overfludet, efterat Dyret er blevet

fulgt, skal tilfalde de Fattiges Kasse i det
Sogn, hvor Optagelsen har fundet Sted, og i
Kjøbenhavn Politikassen; da imidlertid Politi-
kassen i Kjøbenhavn er hævet ved Lov af 11te
Februar 1863 § 18, maa der formentlig
nævnes Kommunens Kasse, saaledes som det
er sket i Jagtloven. — Sidste Stykke af §
6 gaar ud paa, at for det Tilfælde, at det
optagne Dyr er af saa ringe Værdi, at det
efter en af Sognefogden eller Politiet fore-
tagen Virdering ikke kan ventes, at de der
omhandlede Bekjendtgjorelsesudgifter kunne blive
dækkede ved Bortsalg ved Auktion, bortfalder
denne, og Dyret bliver Optagerens Eiendom.
Udvalget gaar ud fra, at der ogsaa kan ind-
træffe saadanne Tilfælde, at Dyret ikke en-
gang kan betale Omkostningerne ved den før-
ste Bekjendtgjorelse, og stiller i Overensstem-
melse dermed Ændringsforslaget under Nr. 18,
som jeg antager ikke vil møde Modstand. — §
7 giver en ny Bestemmelse om Ufred af
Mennester, en Bestemmelse, der ved første Syn
vistnok har vaakt en Del Betænelighed, men
som Udvalget dog omfider er naaet til ikke at
foreslaa nogen Forandring i. Der er derimod
til denne Paragraph stillet et Ændringsforslag
under Nr. 19 af et Mindretal, som gaar ud paa at
optage en Bestemmelse, der ved Overgangen
fra Forordningen om Sandflugtens Dæmp-
ning af 19de September 1792 til Loven af
29de Marts 1867 er falden ud. I Loven
af 1867 er der nemlig optaget et Forbud
mod at kjøre og ride paa fredede Sandflugts-
strækninger, men derimod ikke mod at gaa paa
dem, hvilket derimod var forbudt i Forordnin-
gen af 1792; dette ønskes Mindretallet for-
andret. At Forslaget staar som Mindretals-
forslag, har ikke sin Grund i, at Udvalgets
andre Medlemmer ere mod denne Tilføielse,
men alene i, at det fremkom saa sent, at det
af dem, der arbejdede i Sagen, ikke kunde til-
føies paa anden Maade end sket er; men det
betyder ikke, at Udvalgets øvrige Medlemmer
ere imod denne Tilføielse.

Deretter følge de paa Grændsene af Cri-
minalrettens Omraade liggende Bestemmelser
i §§ 8 og 9. Til § 8 er stillet det Æn-
dringsforslag, at der foran Ordet „tvivler“, i
2den Linie indskydes Ordet „forsættlig“. En-